

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.

Hat hóra . . . 5 kor. — fill.

Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.

Előfizetési pénzek póstaautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 20 fillérről kaphatók

a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill. kétszeriért 12 fill., többszöriért 10 fill. fizetendő. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 0 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szóig 2 kor. 60 fill., azontul minden szó 2 fillérről számítatik.

A nyiltekerben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér. Velünk összekötöttesben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőket tetemes kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

I.

Hirdetmény.

406./1900. sz.

Fölszólítom mindazon birtokosokat, akiknek eperfák (szederfa) vannak, és különösen akiknek nagyobb számú családjuk van, hogy selyembogár-tenyésztés és selyem-termelésre vállalkozzanak.

A jelentkezők összeírásával Rácz János tanácsnok van megbízva. Ugyanott jelentkezzenek azon birtokosok is, akik selyemtermelés céljából eperfát (szederfát), vagy sövénykerítésnek való eperfacsemetéket ohajtanak az államtól ingyen kapni.

Léva, 1900. január 26.

Bédogh Lajos,
polgármester.

II.

Hirdetmény.

279./1900. sz.

Miután az ország több vidékén a mult évben is az almák termését a vértetű nevű rovar veszélyezteté, és miután annak irtása a tél folyamán legkönnyebben eszközölhető, ezért a nagy közönseget értesítem, mikép a földművelésügyi miniszter 9679./1899. számú körrendeletében erre vonatkozólag a következő fobb intézkedések történtek:

1. Minden birtokos birtoka egész területén, minden mezőor és hegyor az őrzetere bizott egész területen az almákat és almafa csemetéket folytonosan figyelemmel kíséreni, és ha azok törzsének vagy ágainak kergén kisebb-nagyobb, a vértetű jelenlétét igazoló fehér gyapjas foltokat észlel, — erről az Előljárásnak azonnal jelentést tenni köteles.

2. A vértetű irtásának módja a városi hatóságnál, ugy a helybíráknak és kertészeknek kiosztott „utmutatás”-ból megtudható.

3. Az irtás legkésőbb marcius hó 31-ik napjáig foganatosítandó.

4. A mulasztó költségére az irtás hatóságilag teljesített, ezen fölül pedig a mulasztó kihágás miatt 40 korona erejéig pénzbüntetés alá esik.

Kelt Léva, r. t. városi mezőrendőri hatóságánál 1900. évi január 22-én.

Bédogh Lajos,
polgármester.

TÁRCSA.

Ritka alakító tehetség.

Coulon, a mult század vége felé született Franciaország egyik kisebb városában. Atyja gyógyszerész volt, míg ő maga orvosi tanulmányait végeznél ment Párisba. Oly kiváló utánzó képességgel bírt, hogy vele szerencsésjét alapította meg. Alibert hírneves sebész, ki pártfogója lett, gyakran elvitte őt betegéhez s a felügyelete alatt álló kórházba is. Alibertnek az volt a szokása, hogy a betegszoba ajtajánál megállott és annélkül, hogy belépett volna, minden egyes megtelt ágyra rámutatva, e szót „Ipéca”, „Ipéca”, „Ipéca” ismételte, mire a betegek külön és összesen „Ipéca-cuanhá”-t (hánytatószer) kaptak.

A következő szobában ismétlődött e jelenet, azzal a különbséggel, hogy itt más gyógyszerert rendelt a betegeknek.

Coulon mesterileg tudta Alibert sajátosságait utánozni, néha benézett egy-egy betegszoba ajtaján, s jötevéjének hangját, arczkifejezését, mozdulatait utánozva, elrendelte a végzetes „Ipéca”-t úgy, hogy aztán a későbbben belépő valódi Alibertet azzal fogadták a betegápolók, hogy hiszen már kiadta a szükséges rendeletet.

Alibert ilyenkor rendszeren fejcsóválva távozott és csodálkozott feledékenysége, illetve szórakozottságára.

Alibert kötelessége volt XVIII. Lajos lábát naponként bekötözni, amit tenni nem valami kellemes feladat volt. Azonban az udvari sebész állás keresett állás volt; Alibertet a király ajándékokkal halmozta el, rendjelekkel tüntette ki, amiért aztán Alibert igyekezett is a reá rótt kötelességnek a le-

III.

297./1900. sz.

Árlejtési hirdetmény.

A városi rendőrök és szolgák számára az 1900. évre következő ruházati cikkek szükségességek:

- 8 darab nyári zubbony,
- 8 „ mellény,
- 8 „ magyar nadrág,
- 8 „ német nadrág,
- 8 „ átilla
- 8 „ nyári sapka,
- 8 „ téli sapka,
- 8 „ nyakkravaló,
- 6 „ kardbojt és
- 6 „ fehér lószőr.

Felhívom a helybeli iparosokat, hogy a szállításra vonatkozó ajánlataikat, a minta csatolása és az ár megnevezése mellett, a folyó 1900. évi január hó 31-ik napjáig hozzámm terjeszszék be; — bővebb értesülés a polgármesteri hivatalban szerezhető.

Kelt Léván, 1900. évi január 20.

Bédogh Lajos,
polgármester.

Farsang.

A farsang derekán, a mikor a társas összejövetelek, estélyek, bálók gyakrabban hozzák össze városunk és vidékének társadalmát, s a mikor az így összeegyült társadalmon végig tekintünk lehetetlen, hogy eszünkbe ne jussanak azok a régi kedélyes esték, amelyek apáink s anyáink azért rendeztek, hogy valóban, kedélyesen mulassanak.

Azt mondják, hogy a multságok, bálók leghivebben tükrözik vissza az egykoru társadalom képét. S van is benne valami. Mert az egészséges élénk társadalmi élet, más társas összejöveteleket produkál, mint az, a melyet csak a kényszerűség tart együtt s a melynek vérkeringése tespedt.

Igy van ez ma is. Ez az idei farsang legjobb világításban mutatja be társadalmunk legnagyobb hibáját a túlköltségeket.

hető legjobban eleget tenni. Egy fiatal orvos segédkezett neki naponként, az adta kezébe a szükséges kötést, kenőcsöt s más e felét.

Ez Coulon volt.

A király megszerette a fiatal orvost, ki satyrikus és philosophus volt egyaránt. Egy izben Alibert felemlítette a király előtt a fiatal orvos kiváló alakító tehetségét, s mi-alatt beszélt, hátamögött Coulon, mesterét utánozva tehetségének oly sikeres mutatványát adta, hogy a király hangos nevetésbe tört ki, s ezentul megkívánta, hogy a hosszadalmas és kínos napi gyógykezelést Coulon tréfáival rövidítse meg. Habár sok udvarhölgynek s udvari hivatalnoknak volt házi-orvosa, nemsokára lemondott e tisztségről, s nem volt egyéb teendője, mint hogy naponként a királyt látogatta meg, ki őt már nem is tudta nélkülözni. Ha kérdezte a király, hogy kivel találkozott az előszobában, akkor Coulon nem tett egyebet, mint hogy az illető tartását, járását utánozta, annélkül, hogy egy szóval is adna magyarázatot. Csak ha a királyi család valamely tagjáról volt szó, kérte magát, s akkor is különbséget tett az ifjak s idősebbek között.

Különösen szerencsésen tudta alakítani az orléáni herceget, a későbbi Filóp Lajos királyt, ki egy napon így szólt hozzá:

— Coulon ur ön kiválóan tud engem alakítani. Tegnap alkalmam volt róla meggyőződni. Csak egy csekélység hiányzik hozzá, hogy a kép tökéletes legyen; azonban ez oly művészre nézve mint ön szintén fontos-sággal bír.

— Mi legyen ez fenség? — kérde Coulon meglehetősen zavartan.

— Én rendszeren egy gyémánt mellűt

Ne tessék kérem fejet csóválni. Mert hát akkor, miért olvassuk egyik-másik bálói meghívón azon megjegyzést, hogy a vendégek (hölgyek) kéretnek egyszerű ruhában megjelenni! Vagy talán a rendezőség szándék nélkül, sablonszerűen nyomtatná a meghívókra e megjegyzést!

Es ez a túlköltségezés, valjuk be őszintén, nem csak a tehetős, gazdag osztályokban uralkodik, de befészkelte magát már az iparos osztályba is, sőt leginkább a tisztviselő családokba is.

Igaz ugyan, hogy a középbirtokos-osztály meggyengülése s egy önérzetes, gazdag, független iparos polgárság lassu képződése a magyar középosztály egyik főpillérévé teszi az értelmiségi osztályt s annak egyik főtényezőjét, nagyszámú tisztviselőkarunkat, és hogy állásukhoz méltó reprezentáción kívül, a magyar középosztály társadalmi és politikai kötelezettségének is igen nagy része az ő vállukra hárul, s hogy így költségezésük részben indokolt, de ez mind nem elég ok arra, hogy a költségezést oly mérvben gyakorolják, a mely sem rangjukhoz, sem erszényükhöz nincs mérve.

A farsang, annak fényes multságai és zajos szórakozásai eszünkbe juttatják, a mire a magyar társadalom többi tényezői között, a hivatalnoki karnak is veszedelmes hajlandósága van: a túlköltségezést.

Társadalmunk igen sok bajának forrása ez s nem mai keletű hibája a magyar embernek.

A fényezés, a vagyonnak fitogtatása, az örökös dinom-dánom régi hibája társadalmunknak. Nemzeti ruházatunk, a maga káprázató szín pompájával, a sok drága ékszer, a nagy háztartás, a belső és külső cselédség légiója, a vendégeskedések, mindez temérdek pénzbe

szoktam hordani, — mondá a herceg, engedje meg, hogy azt önnek felajánljam, hogy így az alakítás annál tökéletesebb legyen. Erre kivette a tüt s Coulonnak nyújtotta át, ki e szavakkal fogadta el: „Királyi fenség tulságosan nagylelkű. Mint alakítónak csak utánzatra lett volna jogom.”

Coulonnal a szerencse járt, elvette egy marsaili kereskedő leányát, ki azonban mindenfelével üzérkedett, így többek között Badenban, Bécsben és Párisban játékházakat bérelt, ugy annyira, hogy végre egészen tönkre ment, s egy csekély évjáradékból élt.

Coulon Alibert közelében maradt, szívesen látott házában társaságot, s elcei s kiváló humora miatt mindenütt szerették.

Néha egy-egy névtelen cikket eresztett meg az ujságokban, több lapnak munkatársa volt, s különösen nagy előszereettel viseltetett az arcképek iránt, melyből gazdag tárlata volt.

Csodálatosképen tehetségének köszönhetette, hogy oly arcképek birtokába is jutott, melyekre másképen szert nem tehetett volna.

Igy pl. nem volt Villele miniszternek jó képe.

Coulon egyszer kijelentette Grósz festőművésznek, hogy a pénzügyminiszter furfangos és maliciosus arczkifejezése egy képen sincs eltalálva, amellett saját arcának adta meg a képen hiányzó kifejezést. Grószt annyira meglepte a hasonlatosság, miszerint felkérte Coulont, hogy Villele minisztertől létező legjobb képéhez üljön modelnek. Thierstől és Mole gróftól is vannak arcképek, melyekhez Coulon tilt.

A mulattató történetek egész sorozatát beszélék el, melyekben a főszereplő Coulon

került s a magyarok életét költségessé tette az elmúlt századokban is.

De őseink fényezésre realisabb alapokon nyugodott, mint a mai. Az ősök és ősanák disruhája és ékszere nemzedékről-nemzedékre szállott. A terjedelmes gazdálkodás sok cselédtartással járt különben is. A butorzat, a lakások berendezése egyszerű volt s a gazdaságból telt ki minden, a mi a lakomákhoz kellett.

Napjainkban ellenben a fényezés károsabb fajtája van divatban. Ruha, ékszerek, házak berendezése a változó divat szeszélyének van alávetve. Nem-hogy apáról fiura szállana az ilyesmi, de évről-évre, pillanatról-pillanatra változik, a mi által nagy értékvesztés áll be.

A nagyapó karosszékének, a nagyanyó nyoszolyájának, az ősről öröklött butoroknak hire-hamva sincs. Egyetlen család életében kétszer, háromszor, ha nem többször, változik a garnitúra, sőt az ezüstszerék is. Mert a divattal ebben is lépést kell tartani.

Sokszor felhangzik a panasz, hogy fülég el vagyunk adósodva. A földbirtok tul van terhelve. Az iparos, kereskedő hitelből él, a tisztviselő előlegből és adósságból. Csak félre nem teszünk semmit, vagy legalább is igen keveset, idegen országok népéhez képest.

Nem tudunk takarékoskodni. Megiszszuk, megeszszük, elmulatjuk, eltáncoljuk, a mink van. Mert szegények vagyunk, de jól élünk.

A szórakozás és a mulatás az élet zománca. Nem is az ellen beszélünk. Nehéz munkában, az élet sok gondja alatt görnyedve huzva a kötelességek jármát: szüksége van a testnek is, a léleknek is üdülésre; szüksége van, hogy jó nagyokat huzzon az örömek s az életkedv kutjából.

volt, amint jó barátokat és ismerősöket alakított és előtűk különféle alakításban mutatta be magát.

Cleonicé.

Képes levelezőlap.

Tikkasztó hőség volt. Elgondoltam, mily boldogok azok, akik valamely fürdőben hűsölnek s én, aki szegény ember vagyok kényteleníttem ily melegben a hivatalban ásítózni . . .

A levélhordó jött, képes levelezőlapot hozott. Félredobtam a cifra jószágot. Az az mégis megnézem, kitől jött e levelezőlap. Női aláírás. Isten neki, ha leány ir egy nőtlen emberhez, a levelet el kell olvasni.

„Kedves Gézám!”

A megszólítás érdekes. A levél tartalma sokat ígér. Vajjon mit is írhat az aláíró Margitkám?

„Ugy értesültem, hogy valamely fürdőbe szándékszol rándolni. Régi ismeretségünk arra ösztönöz, hogy írjak hozzád, miszerint Koritnicát válaszd. Én is itt vagyok. Jer mielőbb. Kellemesen elszórakozunk. Csókol Margitod!”

Margit, ki ez az én Margitom, aki velem akar szórakozni, aki engem csókol? Elgondolkodtam e név felett. Elfeledtem, hogy meleg van, hogy ilyenkor a hűvös szobában, vagy az árnyas fürdőben legjobb időzni. Izgatottá lettem. A kedves, az aranyos levelezőlapot százsor is elolvastam és folyton azt ismételttem, csókol Margitod!

Ki lehet az a Margit, aki ily szeretetre méltóan ír, aki a drága sorokat papírra veté? Ahá megvan, Margit nem lehet más, mint az a bájos teremtes, az az égi leány, akivel

Az ellen szólunk föl, hogy szórakozásaink költségesek legyenek. Hogy az ablakon dobjuk ki a pénzt néhány óra röpke öröméért.

Az oktalan fényűzést panaszzuk fel, a melyet bálba menő leányaink és asszonyaink kifejtnek. A méregdrága bálöltözöket, a melyben egyetlen báléjszakát tánczolnak végig.

Egyszerűbben is lehetne jól mulatni. Sőt talán jobban. Mert akkor nem leskelődne ránk a báli termék zugában a sötét gond, hogy mi módon heverjük ki anyagilag a mai estét?

Az élet egyszerű, tiszta örömei tárva vannak minden fogékonylelkű ember előtt. Csak érteni kell hozzá, hogy ne azért szórakozunk, hogy pazarolhasunk. Bármily fényűző volt is a régi magyar középosztály élete s bármily ragyogóan reprezentált is, ha rá került a sor: mulatságaik, kedvtelésük, összejövetelük egyszerű volt nagyon s még látszatát is kerülte a fényűzésnek.

A régi példát ajánljuk az új generációnak. A házi összejöveleket, pikniket, névestélyeket stb. a költséges és hideg bálók helyett. A bálban pedig egyszerű, csinos öltözeteket, mert a fiatalság szépsége drága keret nélkül is érvényesül s mert a drága viganokban táncoló leányokból válnak az elégedetlen, vagy a pazarló asszonyok.

Fenn az ernyő, nincsen kas. Középosztályunk nagy fényűzése ilyen. Le kell róla szokni, ha boldogulni akar. Ha megakarja vetni egészséges alapjait, az utánunk jövő nemzedék rendezettebb anyagi helyzetének.

Selyemtermelés Léván.

A m. kir. országos selyemtenyésztési felügyelőség kiküldte egyik főfelügyelőjét, — W a s h m e r Gusztáv bárót, — hogy Barsvármegyében szerezzen meggyőződést, vajjon van-e itt lehetőség és a nép között hajlam a selyemtermelés meghonosítására?!

A kiküldött főfelügyelő jelenleg Léván és környékén időzik s tanulmányozza a helyzetet; városunkban minden felvilágosítást megadtam a főfelügyelő urnak s az adatokat rendelkezésére bocsájtottam; a város területén levő eperfa (vagy a mint e vidéken tévesen nevezik „szederfa“) mennyiségéről összeírást készítettem s indítványomra a városi tanács elhatározta az eperfa iskola és sövények létesítését, melyeket kérelmünkre az állam ingyen lát el fákkal és csemetékkel. — Valamint a város lakosá-

még deák koromban megismerkedtem és a ki- nek emlékét sem idő, sem semmiféle körülmény ki nem törli érte dobogó szívem táblájáról. Igen ez lesz azon Margit, aki miatt öngyilkos akartam lenni, az az, hiszen emez imádtam Szeréna és nem Margit volt...!

Ki lehet a kedves Margit?

Gondolkodom és olyan ostoba vagyok, hogy rá nem tudok jönni, ki lehet, melyik lehet a sok közül, aki eme sorokkal megörvendtetett. Ostoba memória, hát nem cserben hagy? Nem tehetek mást, mint megbolygatnom szerelmes leveleim nagy halmazát... Bizonyára ott lesz azon levél is, mely az imádot teremtés kilétére rávezet...

Talán mégis felesleges lesz ily nagy munkát végezni? Nem lesz tanácsos a sok kedves levelet végigolvasni és ezen végigolvasás közben nem lesz jó oly sok kedves, vagy fájó emléket felidézni, tehát gondolkodom...

Margit? ... Margit?

Ohó, bizonyosan az a tüzrölpattant özvegy lesz, aki miatt párban is volt. No lám erre előbb is rájöttem volna. Kedves asszony volt, ma is magam előtt vélem látni. Sok boldog órát töltöttem vele s annyi szeretkezés vége az lett, hogy a más feleségévé lett. Talán rosszul bánták a férje vele, talán megszőkött tőle, talán oly buta a férje, hogy olyan szenvedélyes asszonyt egyedül bocsátott fürdőre, talán már törvényesen el is váltak? Mindegy, hi, megyek, itt sokat okoskodni nem lehet, meg kell ragadni a kínálkozó alkalmat... de óh én szerencsétlen, hiszen most jut eszembe, hogy öt Piroskának hívták!

Ugy látszik, el nem tudom találni, kitől származik eme levél. Talán azon nő írta, aki oly soká hitegetett, akit szerettem, imádtam és aki mellőzött, eldobott végtére. Ha az volna, mily pompás, mily isteni volna

gához hirdetmény útján felhívást intéztem a selyem-termelés létesítése céljából a jelentkezésre.

A selyemtermelésre vonatkozó bővebb felvilágosítást, a főfelügyelő ur adatai nyomán, a következőkben adom mindenkinek — kiket illet — tudtára:

A Szekszárdon székelt országos m. kir. selyemtenyésztési felügyelőség a múlt 1899 ik évben három millió koronát fizetett ki a termelőknek a beváltott selyembogár gubókért. — Ezek a termelők különösen az alvidék kis gazdáiból és szegény iparosaiból, munkásaiból állnak, akik az aratást megelőző pénzhiány idejében jutnak ezen segítséghez, amikor éppen legnagyobb szükségben vannak.

Minden jelentkező ingyen kap itt helyben selyembogár petét (tojást); azzal nincs egyéb dolga mint a petéket kikeltetni, a selyem-hernyókat eperfa levéllel 3—4 héten át jól etetni és helyüket tisztán tartani. Ezen munkát elvégezhetik gyermekek is, mert hiszen könnyű az, s nekik játékszámába megy.

A selyemtenyésztési felügyelőség a jelentkezőknek ingyen ad kiültetésre alkalmas eperfákat és sövény létesítésére csemeteket, — ezek elültetésében és a hernyó nevelésében a népet saját alkalmazottjai által ingyen ki is oktattatja; — az illető — aki fákát s csemeteket kap, azonban köteles maga selyembogarakat nevelni, vagy más termelőknek az eperfaléval szedést díjtalanul megengedni.

A levélszedés miatt nem veszjük el a fatermését, mert az másodszor újra leveleket hajt s az epret (szedret) megérleli.

A sövénynek nagy előnye, hogy 2 év mulva fedezheti a lombszükségletet, azonkívül szőlőhegyeinken szép sövény-kerítésül szolgál, később pedig jó szőlő-karókat ad.

A felügyelőség a selyembogárakat itt helyben átveszi s a lévai kir. adóhivatalban áruk kifizetetik, ha esetleg itt létesülne selyem termelés. — Az I-ső rendű gubók kilogrammjaért 2 korona 20 fillért, a II-od rendűért 1 korona 60 fillért s a hasznavehetetlenekért 20 fillért fizetnek.

Miután pedig városunk területén 1500—2000 eperfa van, itt a selyemtermelés megkezdhető; eperfák és sövények ültetése által pedig 2—3 év mulva már olyan nagyban kiterjeszhető lenne, hogy az évi jövedelmet bátran lehetne 25—30 ezer koronára reményelni.

Az alvidéken a kezdő termelők 20—50 forintot keresnek, ahol pedig nagy család és nagy szorgalommal működnek a termelők: 80—100 frt vételért is kapnak egy

vele kibékülni, érte oly sokat szenvedett keblemre ölelni... De óh rettentő családok legnagyobbika, hiszen ez sem lehet a levél írója mert az ő drága neve nem Margit, hanem Olga vala...

Nem gondolkodom, nem tépelődöm tovább. Száz szónak is egy a vége, szabadságot kérek, pénzt teremtek és a lehető legrövidebb idő alatt Koritnicára zónázom, ahol az én drága egyetlen, szeretett Margitom, tárt karokkal várakozik reám...

Igen, szabadságot kérek, vagyis beteg vagyok, fáj a szívem azon jóságos Margitkémért, aki a messze távolból soráival felkeresett s ha az emberek sorsát intéző gondviselés is úgy akarja, feleségül veszem őt... A szabadság csak meglesz, de a pénz... Ez már bökkenő. Előleget nem kapok, most is fülíg vagyok az előlegetben. Zálogba tennem nincs mit, óram, gyűrűm, téli öltözékem mind usznak. Kezes? No ilyesmirel álmodozni istenkisértés volna...

Mért nem is vagyok Dárius? Ha annyi pénzem volna, mint neki volt, Koritnicástól ide hozatnám az én Margitomat és... de ne tovább, csitt, szívem ne dobogj, eszem ne hagyj el, ékesszólásom légy segélyemre.

Gelbman Izráel hajlongások között mélységes alázattal lépett szobámba s ezer bocsánat után megsürgette nálam évek óta heverő igények elintézését.

Gelbman ur, még várnia kell, mert elutazom.

Hová, ha szabadna tudnom?

Koritnicára megyek, az ottani fürdőben haldoklik egy százezeres, gyermektelen nagybátyám...

Gelbman kezeit dörzsölte s bizonyára azt gondolta, hogy kölcsön adott pénzéhez, melyre már keresztet vethetett, hozzá fog jutni.

Hanem baj van, édes Gelbman ur, nincs

havi munkájok és fáradságuk gyümölcse tevében. Azt hiszem Léván is akad pár száz család, aki nem sajnálja üres idejében egyhavi fáradozását — eleinte ugyan gyengében, de később elég jutalmazóan — alkalmazni.

Ha Léván és vidéken a selyemtermelés meghonosul, miután Felső-Magyarországon még ez nincs elterjedve, van reá kilátásunk, hogy itt jövőben beváltó-intézet, selyembogár raktár és ha a Percz vize arra alkalmas simasága, még selyem gombolitó- és mosógár, szóval selyem tenyésztési központ is létesülhet.

Hogy tehát az alap intézmények erre nézve megtehetőek legyenek, felhívom a selyemtermelésre vállalkozókat a mielőbbi jelentkezésre.

Léva, 1900. január hó 27.

Bódogh Lajos,
polgármester.

Víz és viláosság.

Minden városnak legégetőbb kérdése: az ivóvíz. Akár közegészségi, akár közszükségleti szempontból is elől nemcsak kitérni nem lehet, de huzni, halasztani is vétkes hanyagság.

Égető hiányát nap-napután jobban érzi városunk is és immár kitérni előle, nem lehet.

Nem régeből vegyelemzés útján kimutattuk, hogy Léva városában nem létezik kut, a melynek tiszta, egészséges ivó vize volna. Több ízben hangsúlyoztuk, hogy ezeken a mizerábilis bajokon csak egy artézi kut segíthetne, mely képes lenne ivóvízzel ellátni egész várost. Azt hisszük, felszólalásunk nem is talált süket fülekre, de hogy a kivitelt felé még egy lépés sem történt, oka a pénzhiány.

Soha vidéki város nagyobb nyomásnak nem volt kitéve miut városunk van. Ugy van mint az olyan apa, akinek egy sereg gyermeke van, akikre ezerféle a kiadása naponta, hanem bevétele alig van s ami van is, az csak ritka fillérekben jön be s neki sűrű koronákban kell kiadni.

Még jó, hogy a Percz-patak folyik városunk közepén, s így a természet nagyjából segít a szükségleten a mennyiben kutaink legnagyobb részét ez látja el vízzel. Mennyivel kritikussabb helyzetben vannak az alföldi városok, távol minden álló és folyó víztől. Ott azonban az elodázhatatlan közszükséglet megteremtő az artézi kutakat; nálunk azonban ez még a messze jövő kérdése, mert míg véglegesen rendezzük az ivóvíz kérdését addig az évről-évre ismétlődő járványok ebből a patakvizből bő táplálkozást nyernek.

Már a hajdankori népek is az ivóvíz kérdését tekintették a legfontosabbnak s azért építkeztek folyók partjára, sőt rendszeres vízvezeték romjai kerülnek napfényre ásások alkalmával.

A víz kérdése egyenrangú a táplálék kérdésével, tehát az élet fentartó és így fő kérdése; éppen azért nem véltünk felesleges

pénz az utra, pedig életben kell az öreg urat találoom...

Nekem sincs, sóhajtá a ravasz uszörös.

Nem úgy van az Gelbman ur, nekem 24 óra alatt, száz forintot teremt a föld alól is, melyet a régi tartozásokkal együtt az örökségből, száz percentes kamattal együtt visszaadok...

De instálom a risicó?

Semmi risicó?

Kérem a váltót.

Itt van.

Másnap este, 100 forinttal a zsebemben, zónáztam Koritnica felé. Minden perc egy örökélet volt. A vonat olyan lassan haladt, mint az ökrök által vont béresekér. Szerettem volna szárnyakat ölteni, telegrammon utazni, mert égtem a vágytól. Margitot mielőbb keblemre ölelni összevissza csókolni... Megérkeztem Koritnicára, azonnal szobát béreltem és futottam a vendégkönyvet meg nézni, de óh egek, Margit keresztnev a vendégkönyvben elő nem fordult. Beláttam, hogy valamely vig cimpora gonosz tréfát üzött velem. Elbusultam magamat s bú elfelejtésül még azon éjjel a 100 frtot aként mulattam el, hogy alig maradt költségem a visszautazásra.

Azóta nem vagyok szerelmes és a képes levelezőlapokat olvasatlanul tépem szét.

Sipos Lajos.

Karcolatok.

Történeti jelesnapokról.

Vass Cal József.

Szende, szelid lélek, kit a honfénnyel vágya epesztett; Minden erőd s koszorút raktad a lábaidhoz.

Zájj András.

A takarékpénztárt nálunk első alapítád

Hogy vagyon és jólét védje örökre hazánk.

Vesselőnyi.

A nemzet bajait s igazát feltárva merészen:

Lől az „igazságunk“ képviselője magad.

Faragó.

dolgot cselekedni, a mikor újból emlékezett tebe hozzuk a hatóságunk vizeink minőségés azt, hogy legalább a jó akaratnak és érdeklődésnek némi nyomaival találkozunk.

A második égető kérdés pedig a közvilágítás. Mi türes tagadás, nálunk ez is mizerábilis.

Noha városunkban ama régi szálló igével szoktunk védekezni, mely szerint: minden józan ember haza tér napvilágra, a korrhelyeknek pedig nem világítunk, vigyének lámpát magukkal, mindazonáltal, talán ez a kérdés sem kisebb jelentőségű, mint az ivóvíz kérdése.

Nálunk azonban, mint a vármegye egyik legtekintélyesebb városában, továbbá miut r. t. városban a közvilágítás egészen falusias.

És ez nem jól van így, mert ennek dacára mégis sokba kerül s alig van látszata, vagy legalább is nincs arányban a kiadással.

Ha jól tudjuk, ez ügyben már pozitív ajánlatok is tétettek a városnak s nem tudunk eléggé csodálkozásunk kifejezést adni, hogy kislelkűen habozunk felette. Ha minden határozatunk ugy kezdődik, hogy tekintettel arra, tekintettel erre s ha még azt is számba vesszük, kérem alássan, akkor nem hogy előre, de hátrafelé fogunk menni, mint a rak.

Gondolkodjunk csak, tekintsünk körül, tanuljunk s ne csak itthon töprengjünk a többnyire üres kassa mellett.

Tekintve az alkotás közérdekű és nagy horderejű mivoltját talán nagyobb buzgósággal nézhetnénk jó ivó víz és jobb világítás után.

És bár sok újítást, reformot vittünk keresztül, hogy a modern fejlődés ösvényén haladhassunk, mindaddig azonban utolsók lesünk az utolsók között, míg jó vizünk és jó világításunk nincs.

Gondolkodjunk tehát és a szerint cselekedjünk.

X. Y.

Értékpapírok és a tőzsde.

A jelen kori hitelügy és forgalom óriási fejlődésével kapcsolatban a kereskedésnek és üzletforgalomnak egy új, a régi időkben egészen ismeretlen ága emelkedett érvényre. Ez az állampapírokkal és más értékpapírokkal való kereskedés.

Értékpapíroknak szoros értelmében véve azokat a hitelpapírokat nevezük, melyeket az állam, vagy legalább is országos tekintélyű vagyonnal bíró, többnyire jogi személyek, u. m. társaságok hatósági engedély mellett bocsátanak ki. Ilyenek a bármely néven nevezett állami hitelpapírok, városi hatóságok vagy községek, valamint közalapok által kibocsátott értékpapírok, továbbá a különféle bankok, pénzintézetek, közlekedési, biztosító és más kereskedelmi társulatok, gyárak, ipar és kereskedelmi vállalatok stb. részvényei, elsőbbségi kötvényei, végre egyes, valóban nagy birtokosok hitelpapírjai.

Ha az állampapíron, vagy bármely értékpapíron a tulajdonos neve rajta van, akkor azok „névre szóló“ papírok. Ezek, ha másnak tulajdonába mennek át, az új tulajdonos nevére — rendszerint a kibocsátó vállalat által — átíratnak. Ha pedig az értékpapíron a tulajdonos neve feltüntetve nincs, azokat „előmutatóra szólóknak“ nevezük. Különösen az állami hitelpapírok rendszerint előmutatóra szólanak. Az ilyen papír jogos tulajdonosának az vélelmezteük, a kinek birtokában van, mint a pénz.

A kibocsátott állampapírok címeik szerint más-más alakkal és más-más fizetési módzatokkal bírnak. Egymástól való megkülönböztetés végett címeik, esetleg a kibocsátási év, vagy nem ritkán a kamatláb szerint említetnek.

A hitelpapírok után az állam által fizetett kamatszázalék, illetőleg kamatláb különböző. A kamatláb függ ama hitelképességtől, melylyel az állam az illető címlet kibocsátásakor a pénziacson bírt. Az állami hitelpapírok után a kamatok rendszerint féltévenként és utólagosan fizetik ki. E célból a névre szóló kötvények tulajdonosai nyugtákat, az előmutatóra szólóké pedig szelvényeket (coupons) mutatnak be az illetékes kir. adóhivatalban, illetve Budapesten az állampénztárban.

A szelvények bizonyos számban a kötvényhez vannak csatolva és a kamat felvételéhez szükséges adatokat tartalmazzák. Az esedékes szelvényt a szelvényről le kell metszeni és így mutatandó be az illető pénztárnál kifizetés végett. Ha a szelvények mind beváltattak, akkor a szelvény utalvány alapján új szelvényvet szolgáltatnak ki.

Értékpapírokat vagy abból a célból vásárolnak, hogy velük nyeréskedő kereskedést üzzenek, vagy hogy azok tőkeelhelyezésül használtatván, a tulajdonos a kamatokot illetve az évi osztalékot állandóan élvezze.

Az értékpapírokkal való kereskedésben kezdetben a legjelentékenyebb helyet az állampapírok foglalták el. Ma azonban már a jobb nevű magán-kötvények és nagyobb osztalékot élvező részvények is elég élénk keresletnek örvendenek.

Ugy az állampapíroknál, mint az egyesek vagy vállalatok által kibocsátott részvények és egyéb hitelpapíroknál kétféle értéket különböztetünk meg, u. m. a névértéket és a tényleges értéket azaz: az árfolyamot (Cours). A névérték mutatja azt az ér-

téket, melyben az illető papir kibocsátott, vagyis a névérték a kibocsátó tulajdonképeni tartozását fejezi ki. Az árfolyam ellenben a papirnak piaci árát képviseli, vagyis azt az értéket, pénzösszeget jelzi, melyen az illető papirt a forgalomban megszerezni lehet.

Az árfolyamot (piaci árát) vagy százalékokban, vagy darabok szerint fejezik ki, értvény alatta, a papir összes valódi értékét. Nálunk az értékpapírok árfolyama rendszerint kamatok nélkül darabonként van számítva. Ezt úgy kell érteni, hogyha valaki értékpapírokat a legközelebb kifizetésre kerülő szelvényekkel vásárol, akkor a tőkének az árfolyamon számított árán kívül még a szelvénynek az napig lejárt értékét is meg kell fizetnie és viszont ha hiányzik a szelvény, ezt az eladó téríti meg a vevőnek.

Az értékpapírok árfolyamán folytonosan apály és dagály észlelhető. Mert ha bizonyos papir iránt a kereslet nagyobb mint a kínálat: az árfolyam emelkedik (hauss) ellenben ha a kínálat nagyobb, mint a kereslet: az árfolyam alább szállani (baiss) fog.

Az értékpapírok piacát, vagyis az értékpapírokkal való kereskedés helyét, ahol t. i. az értékpapírok adásvétele rendszerint történik, tőzsdének (Börse) nevezik. A tőzsde tehát oly nyilvános hely, üzethelyiség, hol bankárok és kereskedők, alkuszok és ügynőkök a nap bizonyos óráiban egy közös teremben találkozáva, értékpapírokat eladnak és vesznek.

A tőzsdék első nyomaira Hollandiában és Angolországban már a 16-ik században találunk. Ezek azonban csak árutőzsdék, bizonyos termékeket vagy jószágokat forgalomba hozó közegek voltak. Az értékpapirtőzsdék a 17-ik század végén keletkeztek és pedig először Londonban, majd Párisban.

A tőzsdén az adásvétel nyilvánosan történik, vagyis hangosan folyik az árszabás, az alku. A tőzsdét egy bizottság: tőzsdetanács vezeti. E tanács tagjai a tőzsdén felváltva mint napi biztosok szerepelnek. Minthogy pedig az értékpapir kereskedés az államot is érdekli: a tőzsdén kormánybiztos is szokott jelen lenni.

Az előfordult adásvételei esetek (kötések) alapján a napi biztos a hiteles alkuszok és ügynőkök közreműködésével, a kormánybiztos felügyelete mellett, megállapítja a hivatalos árfolyamokat és azokat zárjegyzékbe foglalja. Ez a zárjegyzék, melyben az nap a börzen forgott minden állami és nem állami értékpapir napi ára hiteles kifejezést nyer, a hivatalos lapban is közzé tettetik.

A tőzsdéjegyzéknek az értékek kifejezésére rendszerint két hasábjára van, u. m.: „pénz“ és „áru“ hasáb illetőleg rovat. Az aru rovatban az az összeg van kitüntetve, melyen a tulajdonosok papírjaikat kínálják, árulják. Ez a kínálati ár. A pénz rovatba az az összeg jön, melyet a vásárlók az értékpapírt az napon adtak. Ez a keresleti ár.

Az üzletek kötésére, akiknek közvetítésével a közönség élni szokott, hiteles alkuszok és ügynőkök vannak. Az a hely, mely ezeknek fel van tartva, parketnek nevezetik. Oly alkuszok, kik a parketnek kívül állva, mint nem engedélyezett ügynőkök járnak el, Couhssenak hívatnak.

R. J.

Különfélék.

Petőfi ünnep. Mult számunkban már hírül adtuk olvasóinknak a lévai tanítóképző intézet ifjúsága által rendezendő Petőfi ünnepet. A rendezőség most bocsátotta a ez ünnepélyre a rendkívül izlésesen kiállított meghívókat, a mely szerint ez az ünnepély február hó 10-én tánecsal egybekötve fog megtartani. Az ünnepély d. u. 3 órákor kezdődik az intézeti zeneteremben, a részletes műsor ott fog kiosztani. Annyit már előre is jelezhetünk, hogy a műsor ünnepi beszéd, szavaltat, és zeneszámokból fog állani. A tánc este 8 órákor veszi kezdetét az Oroszlán szálló termeiben, hova a belépő-díj személyenként 2 korona. A tiszta jövedelem az ifjúsági segélyalap javára fordítatik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Képezdénk ifjúsága életrevalóságának emez újabb tanujele minden beszédnél e kézzelölőbben dicséret nagyrédemű vezetőjének, igazgatójának és tanári karának hazafiasságát, melyet a pedagógiával is oly szépen tudnak egyesíteni. Ebből az intézetből kikerült tanítókra nyugodt lelekkel rábízhatjuk a magyarság ügyét. Azt hisszük, közönségünk is megfogja ragadni az alkalmat, hogy az ifjúság eme hazafias ünnepélyét tömeges részvételével kitüntesse.

A Lévai Kereskedő Ifjak Társulata 1900. február 10-én saját könyvtára javára felolvasással egybekötött táncestélyének műsora a következők: Felolvasás tartja Knap I., Monológ, előadja Blum Lenke kisasszony. Kiss József, „Kincses Lázár lánya“ költemény szavalja Simkó A. A celli bucau. Melodráma hegedűkísérettel előadja Preisch Emma k. a.

Sorozás. Barsvármegye alispánja mult heten alapította meg a vármegyénk területén az ideai sorozás sorrendjét, mely szerint a következőleg fog megtartani: Léván a járás részére március 24—28-ig, a város részére március 29-én, elnök: Simonyi Béla alispán, orvos: dr. Karafiáth Máriaus k. igazgató, főorvos. Aranyos-Maróthon márc.

hó 1. 2. és 3-án, polgári elnök: Simonyi Béla alispán, orvos: dr. Benkő Lajos főorvos. Verebelyen március 5. 6. 7-en polgári elnök: Dillesz Sándor, orvos: dr. Oravetz Kálmán. Oszlányban március 9. 10-én elnök: Simonyi Béla alispán, orvos dr. Hladny János. Körmöcbányán március 12-én polgári elnök: dr. Ámon Éde országgy. képviselő, orvos: dr. Langfelder Adolf. Gr.-Szt.-Kereszten március 14—17-ig elnök: Simonyi Béla alispán, orvos: dr. Gasparetz Béla. Ujbányán március 22-én polgári elnök: dr. Balbach Béla ügyvéd, orvos: dr. Holécy Péter.

Vivó-akadémia. Tegnap fejeződött be Bay Alajos vivómester 3 hónapos vivó kurzusa s ez alkalommal befejezésül, nagyszabású vivó-estély tartott, mely rendkívül jól sikerült és fényes bizonyosságul szolgált a tanítványok kitünő és alapos előmeneteléről is. Az estély érdekességét és sikerét nagyban emelte és előmozdította a két vivómester Gennary Giuseppe (Budapest) és N. Hatos István (Ipolytság) jelenléte is. A tegnapi est már azért is rendkívül érdekes volt, mert két kitünő mester (Gennary-Bay) került össze s ritka szép mérkőzésben volt része a megjelent közönségnek. Lapzárta miatt nem bocsátkozhatunk bővebben az estély részletezésébe, azért csak a műsort adjuk: elsőnek Parniczky hadnagy és dr. Szabó Alibor száltak szembe, ezután következett Tombor hadnagy Rimaszombatly ellen, majd N. Hatos István vivómester (francia magyar módszer szerint), Parniczky hadnagyval Gennary Giuseppe vivómester (Budapest) lépett a perondra Tombor hadnagy ellen. Rövid szünet után Gennary-Bay a vivómesterek remek vitór vívása s ezután dr. Szabó-Rimaszombatly ellen következett. Bay vivómester és Tombor hadnagy mérkőzése szintén egyik legszebb része volt az estélynek. Méltó befejezéseken a vívásoknak Gennary és Bay vivómesterek álltak szemben s rendkívül ügyes és gyors mozdulataikkal megmutatták, hogy igazi mesterek. A hogy a vívás befejeződött a közönség asztalhoz verődött. Asztalbontás után tánczra perült a fiatalosság. E fesztelen, igazán kedvtől derült estély sikere a Sportegyesület tagjainak köszönhető. Reméljük, hogy sokszor lesz még alkalmunk ezen egyesület életképességéről, hivatottságáról megemlékezni.

Áthelyezés. Derezsényi és litasi Litassy Jozsef m. kir. honvédszázados, a lévai társadalom eme általánosan kedvelt s köztiszteletben álló tagja Léváról Nyitra helyeztetett át; s helyébe Incédy Győző százados kildetett Lévár.

A lévai iparos olvasókör, ma egy hete tartotta évi reudes közgyűlését, melyen a tagok igen szép számmal jelentek meg. A költségvetés és az előző jelentés elfogadása után megalakították az új választmányt, melynek rendes tagjaivá megválasztottak: Nagy Sándor, Csernak Izidor, Kovácsik Samu, id. Lovas János, Iványi Andor, Bay Ignác, Varga Károly, ifj. Bartos István szűcs, Ördög Lajos, Mosonyi Sándor, Rácz János, Ulreich Nándor; póttagok lettek: Presztolánszky Béla, Hlavács József, Agárdy Sándor, Korpás István. A számvizsgáló bizottság tagjaivól újból a volt tagokat választották meg.

Iparosok cécója. A lévai fiatal, iparos családok február hó 17-én az Oroszlánvendéglő nagytermében családias jellegű cécót (magyarul pikniket) rendeznek. Ennek a mulatságnak is az a célja, hogy valódi, kedélyes szórakozást nyújtson a vendégeknek s hogy megmutassa, miszerint Léván is lehet rendezni mulatságokat a nélkül, hogy oda is bele vinnők a túlköltekezés és hideg csillogás hibáját, a melyről lapunk elején is szólnak.

Áthelyezés. Mácsai Vilmos, lévai kir. járásbírószági telekkönyvi átalakító díjnok a vágsallyei járásbírószághoz, hol most folynak a betétszerkesztési munkálatok, helyeztetett át hasonló minőségben.

Gyászhir. Öv. Simonovics Károlyné Petrovics Judit, özv. Pomothy Gáborné varsányi földbirtokosnő testvére e hó 21-én Hont-Varsányban jobblétre szenderült. Benne dr. Halasy Kálmánnal nagynénjét gyászolja. Temetése e hó 23-án ment végbe nagyszámú rokonság és a környékbeli ismerősök részvételével. Haláláról a gyászoló család a következő gyászjelentést bocsátotta ki: Özv. Pomothy Gáborné szül. Petrovics Róza úgy maga, mint leánya Ella férjzett dr. Halassy Kálmánnal, fia Pomothy Kálmán és az összes rokonság nevében mély fájdalommal jelenti a szeretett nővér illetve nagynénének: özv. Simonovics Károlyné szül. Petrovics Judit asszonynak f. évi január hó 21-én reggel 3/4 órákor rövid szenvedés után törté: telhunyatát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 23-án d. u. 3 órákor fognak az ág. ev. egyház szertartásai szerint, a varsányi sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Hont-Varsány, 1900. január 21. Nyugodjék békében!

Állatkivíteli tilalom. Az osztrák belügyminiszterium sertésvesz miatt a szállítási tilalmat bocsátott ki, mely szerint több magyar- és horvátzlavonországi községeket és az ezekkel szomszédos községeket tekint még olyanoknak, a melyekből ragadós állati betegség uralgása miatt Ausztriába az illető betegségre fogékony állatokat szállíthatók nem tart. A többek közt Barsvármegyében a következő községekből nem szállíthatók a sertések: Az aranyos-maróthi járásában; Aranyos-Maróth, Csárad, Hecse, Németi,

Nemcsény; a garam-szt.-keresztí járásban: Sekély; a lévai járásban: Marosfalva, Uj-Bars; verebelyi járásban: Besse, Mariacsalád.

A „Zseliz és Vidéke Ipartársulat“ f. évi február hó 5-én saját pénztára javára a zselizi nagyvendéglőben szavalat-és dalestélylyel egybekötött táncvigalmat rendez. Kezdeté este 8 órákor.

Kinevezés és áthelyezés. A m. kir. igazságügyminiszter D ó s a István verebelyi kir. járásbírószági végrehajtót, hason minőségben a nagy-kátaí járásbírószághoz helyezte át; — a verebelyi kir. járásbírószághoz pedig Szabó Lajos ceglédi kir. járásbírószági irnokot nevezte ki végrehajtóvá.

Tűzeset. Verebelyen január hó 24-én este Szmitka V. ce., Morva-utczában levő háza ismeretlen okból kigyuladt s csakis a nedves időjárásnak volt köszönhető, hogy a tüzet hamarosan lokalizálták.

A hirdetés és naptárbélyeg eltörlése. Lukács László pénzügyminiszter legközelebb törvényjavaslatot terjeszt a képviselőház elé. Az újsághirdetések, a naptárak és a plakáthirdetmények bélyegilletékének eltörléséről, az újsághirdetések, vagy miként hivatalosan nevezik: a hírlapi beiktatások bélyegilletéke bénitóltag hatott az üzletvilág egészséges versenyére s nyomasztó teher volt a lapkiadókra nézve is. A hírlapokba iktatott minden hirdetésnyitől ugyancs 60 fillér bélyegilleték járt az államkincstárnak. Ez a fizetési kötelezettség az 1900. év július hó 1-ső napjától meg fog szünni. A naptárak, akár önálló egészet alkottak, akár más nyomtatványok alkotó részei, ma minden példány után 12 fillér bélyegilleték alá esnek. A naptárak ily módon való megadóztatása a népnevelést hátráltatja. A naptár a legalsóbb néposztály körében is vevőkre találva, az előítéletek elosztására, a helyes gazdasági elvek s általában a közművelődés terjesztésére igen alkalmas eszköz.

A vidéki zalogházak. A keresk. miniszter elrendelte a vidéki zalogházak, különösen a magánkézi zalogügyeknek sok esetben aránytalanul magas kamatáiból álló állását. E tekintetben javaslatára hivatva azokat a törvényhatóságokat, melyeknek területén a kamatok meg nem felelőknek találtak s az ország egyéb vidékein tevő zalogüzletek által szedett kamatokkal arányban nem állóknak mutatkoztak. Ezzel kapcsolatban igazolásra szöllították fel azokat a zalogüzlettel foglalkozókat is, kiknek üzlete a keresk. miniszteriumban nem, vagy csak hiányosan volt bejelentve, továbbá azokat, a kik a részükre megállapított díjaknál magasabb díjakat szednek.

Az ipartörvény revíziója. Mint már említettük, a hazai kereskedelmi- és iparkamarák megbízták a kassai kamarát, hogy dolgozza ki az ipartörvény revíziójára vonatkozó részletes és megokolt javaslatot. A kamarákat erre a kereskedelemügyi miniszter ama ismételt kijelentése készítette, hogy nem zárkózik el a szakkörök kívánságaitól az ipartörvény novelláris módosítása tekintetében. Mint értesülünk, a kassai kamara már elkészült munkájával, melyet legközelebb feltérjesztene a miniszterhez.

APRÓSÁGOK.

Rovatvezető: ZUHANY.

Vagy-vagy. Fogorvos leánya (imádójához, mikor észreveszi, hogy atyja varatlanul megérkezett s jön fel a léposökön): Az Istenert, atyám jön! Ha minket most együtt talál, el vagyunk vesztve! Ah, már itt van? Uram határozza el magát: vagy kérjen meg tőle rögtön; vagy húzassa ki vele néhány fogat!

Korcsmában, Vendég: Pincéz, ez a rostélyos gyalázatos komisz; hívja ide a vendéglőt! — Pincéz: Minek kérem; az még komiszabb!

Közönség köréből.

Köszönetnyilvánítás.

I.

Nyilvános számadás.

A „Stefánia árvaház“ javára f. év január hó 20-án megtartott hangversenyéről.

Bevétel:

Jegyekért befolyt . . . kor. 640.— fill.
Felülfizetések befolyt:
Lovag Schoeller Pál kor. 16.
— dr. Balogh Jenő 10. — dr. Medveczky Károly 10.
— Medveczky Kornél (Besztercebánya) 10. — Majláth László (Kereskény) 8. — Pál Dénes (Gr.-Mikola) 6. — Lucz Sándor (Szódó) 6. — Toldy Zsigmondné (F.-Zsember) 4. — Özv. Levaticz Mártonné 4. — Nemlaha Levaticz Irma (Kassá) 4. — Br. Pittel Gyula (Kis-Kálna) 4. — dr. Frommer Ignác 4. — Hoffmann Miksa 4. — Regninyi Éde (Derzsénye) 2. — Fenyvesi Karoly 2. — Braun Gyula 2. — Blum Róza 2. kor. 98.— fill. kor. 738.— fill.

Kiadás:

Részletezett jegyzék szerint kor. 414.01 fill.
Tiszta jövedelem . . . kor. 323.99 fill.
azaz háromszázhuszonhárom kor. és 99 fill.
Midőn a közreműködő hölgyek és uraknak, a nemesasszív felülfizetőknak, a rende-

zősöznek és mindazoknak, kik az estély sikerehez hozzájárultak, a nögylyet nevében köszönetet mondunk, maradunk

Léván, 1900. jan. hó 24.

hazafias üdvözlettel

Levaticz Gusztávné, alelőök.	Tooth Zsigmondné, gondnok.
Faragó Samu, titkár.	Jozsefcsok Géza, pénztárnok.

Irodalom és művészet.

A Dedek-féle Szentek élete című diszműből megjelent a 3-ik füzet. Örömmel jelezhetjük, hogy a *Pallas* kiadó társulat sem fáradságot, sem költséget nem kímél, hogy e lézagpótló mű minél fényesebb kiállításban jelenjen meg. Már az első két füzet képei lekötötték a szemlélő figyelmét. A most megjelent füzet nagyban növeli a diszmunkához kötött várakozásokat. A füzet élen, mint önálló műlap, *Velasquez*-nek világhírű festménye: sz. Antal látogatása sz. Pálnál látható. A szöveg-képek közül kiemelendők: a Correggio-féle sz. *Hilár* kép; a Saderer-féle sz. *Pál*; az Effigies Rom. Pontifból vett sz. *Marcell* pápa; sz. *Antal*-nak egy modern képe és az 1819-iki párisi Salonban nagy feltűnést keltett *szent Péter római széke* című festmény kitünő másolata. A szöveg a január 12. és 18. közé eső szentek életét írja le, ismételten ajánlhatjuk e kiválóan irt, gyönyörűen illusztrált diszmunkát a magyar közönség szives figyelmébe.

Megrendelhető: Nyitrai és Társa könyvkereskedésében Léván.

Pillangó. Ez a lap, a mely magas színvonalon álló tartalmával, gyönyörű képeivel oly hamar kivívta a közönség elismerését, immár a harmadik évfolyamába lépett. Az új esztendővel is — annak ígérkezik, ami eddig volt: ostorozója a társadalom félszégeseinek, de e téren is kirekesztve mindazt, a mi a jó ízlést sérthetné. Ez évben még jobb és szebb lesz, mint a mult században. Több új rovata támadt, köztük a *színház*, mely tele van kellemes aprósággal, az aktuális *heti vers* stb. Képei magas művészi fokon állanak és szövege a legjobb magyar humoristák tollából kerül ki. — És a gyönyörű lapnak bámulatosan olcsó ára van: egész évre nyolc korona, negyedévre két korona. A *Pillangó*, melynek kiadóhivatala ingyen küld mutatványszámokat azoknak, akik megakarják rendelni, Budapestben, VI., Hajós-u. 23. szám alatt van.

Világbiro hősök. Világbirodalom alakítása — nem szoros értelemben vevén a szót, — három ember nevéhez fűződik azóta, mióta az emberiség pályájára visszagondolni képes. Nagy Sándor, Julius Caesar, és Bonaparte Napoleon ez a három. Az első keleten hódított, birodalmának legnagyobb pontja Hellas volt, gazdag, fényes, önértékes pályát futott meg és sirja felett birodalmának pusztasromjai is elenyésztek már, Julius világbirodalmának központja nyugatra vándorolt Itáliába, de szeleit Afrikában, Angliában rajzolja meg a mai kor történetírója. Ő már több maradandót alkotott: alapját vetette a római jognak. Életéből mi maradt ránk? Shakespepere nagyszerű drámája örzi nevét, e nélkül csak a történetkönyvekben volna hideg emlékezete. Nagyjában az ő „világbirodalmát“ keltette új életre Napoleon. A régi germánok utódit hódoltatta meg, s kezének súlyát érezte Itália félszigete is. Szellemi téren is Caesar örökében működött. A római jog felelesztése fűződik nevéhez. S mi az emléke? Csak az, hogy Párisban lüktet legelőnkben, lelegevenebben a modern élet, Párisban, a legutolsó világbirodalom nagy fővárosában, hol a Champ Elysée-n sétálók fölött csodálatos aranyszínű por játszik, szállong a levegőben, mintha a tűnő „gloire“ illuziójának permetege volna. A római világbirodalom megalapítójával foglalkozik a világtörténet most megjelent 55. füzeté. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, a rómaiakról szóló kötet szerzője dr. Geréb József. Egyegy kötet ára diszes félbörkötésben 8 frt; füzeteként is kapható 30 krjával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható Nyitrai és Társa könyvkereskedésében Léván.

Selyem-mennyasszonyi-ruha

10 frt. 50 krtól feljebb — 14 méter! póstáber és vámmentesen szállítva! Mintak postafordultával küldetnek; nemkülönbön fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krajoárig méterenkint.

HENNEBERG G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari-szállító) Zürichben.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány.
Buza m.-mászánként 13 kor. 40 fill.
14 kor. — fill. Kétszeres 11 kor. — fill.
11 kor. 40 fill. — Rozs 10 kor. 80 fill. 11 kor.
20 fill. — Arpa 11 kor. 40 fill. 12 kor. 60 fill.
Zab 09 kor. — fill. C9 kor. 40 fill. — Kukorica 09 kor. 60 fill. 10 kor. 40 fill. — Bab 11 kor. 40 fill. 11 kor. 80 fill. — Lencse 13 kor. 20 fill. 14 kor. — fill. — Köles 8 kor. 40 fill. 9 kor. — fill.

Nyiltér.

Egy uri házhoz
tisztességes tiszta takarítónő kerestetik.
— Cim a kiadóhivatalban,

Hirdetmény.

Melyben közhírré tétetik, miszerint Gr.-Szöllős volt urbéresei tulajdonát képező erdőben f. évi február hó 7-én d. e. 9 órakor 2270 darab faegyed 12-84 cméter mellvastagságban, 810.01 m³-nyi összfatömeggel, mely összfatömegből esik

537-20 m³ hasábfára
204-43 m³ dorongfára és
68-38 m³ galy és rözsefára s melyből készíthető:

852 ürméter hasábfára
335 ürméter dorongfára
4666 köteg galy és rözsefa — a helyszínén, készpénzfizetés ellenében nyilvános árverésen fog eladatni.

Árverezni szándékozik kötelesek a megállapított 1752 k. 98 fl. kikialtási árnak megfelelő bánatpénzt, vagyis a kikialtási ár 10%-át = 175 k. 29 fillért készpénzben az erdőpénztárnok kezéhez, az árverést megelőzőleg lefizetni.

Árverési feltételek bármely napon a szöllősi körjegyzőségi irodában megtekinthetők.

Gr.-Szöllősön, 1900. január hó 24.

A volt urbéres gazdaközönség nevében:

Gunda Fülöp,
erdőgondnok.

K á v é.

1 klg. frt. kr.

Jamaikai legfinomabb	2.26
Cuba legfinomabb	2.24
Ceylon legfinomabb	2.16
Ceylon finom	2.04
Portorico finom, és Cuba	2.—
Rio Kávé	1.60 1.80
Gyöngy legfinomabb	2.16 2.24
Mocca legfinomabb	2.24
Arany Jáva legfinomabb	2.24
Menado legfinomabb	2.16
Brazíliai legfinomabb	1.60
Brazíliai II. rendű	1.30
Cuba pörkölt	2.— 2.40
Hungária kávé	1.20

Kapható: **Kern Testvérek**nél, Léván.

**Tisztességes
ügynök**

ki zenélő fali órák eladásával L é v a környékén foglalkozni óhajt, kerestetik. — Ajánlatok:

„E. P. Wien XVIII.
Theresiengasse 12.“

czim alá intézendők.

HAZAI GYÁRTMÁNY!

Lábbal tiporva

lesznek a padlófénymázak, miért is tartósságot igényelnek. A ki néhány krajczár megtakarítása végett csekélyebb értékű gyártmányokat szerez be, az

pénzét az ablakon szórja ki.

Nálam csakis az általánosan jónak elismert

padlófénymázak kaphatók:
Schramm Kristof lakk- és kencegyáraiból

Győr, Bécs, Simmering, Majna melletti Offenbach.

Schramm Kristof-féle kezesség mellett tiszta borostyánlakkból készült padlófénymázai tartósság, fényük és keménységük tekintetében valamennyi versenygyártmányt felülmúlnak. A sok értéknélküli utánzások miatt kérem arra ügyelni, hogy minden dobozon **Schramm Kristof** neve látható legyen.

Továbbá: mosható zománcz-festékek elegáns színárnyalatban mindennemű házi szerek, melyet bárki szaktudomány hiányában maga dolgozhat fel, alkalmas mosdó-szekrények, ajtók, ablakok, valamint falak bezománczozására konyhákban és fűrdőszobákban. — Copal butorlakk, Copallak belső használatra Bamllarakk, Bórlakk, Száritó-firnisz, Politurlakk, Vaslakk és Brunolin, mely utóbbi homályos butorokhoz használatik, ugyszintén a többi lakkfélék valamennyi iparágak számára.

Különlegesség: kocsigyárosok és kocsifényezők részére Kutschenlakk, Präparationslakk, Gestelllakk, Schleif és Lazurlakk eredeti 1 kgrmos dobozokban.

Kapható: **Kern Testvérek**nél Léván.

Alapított 1837. évben.

HAZAI GYÁRTMÁNY!

Eladó cséplő-garnitúra.

Egy alig használt, majdnem új

cséplő garnitúra

6-os kazán és 8-as cséplő szekrényvel eladó. Ára teljes felszereléssel 4800 kor. Felső-Fegyvernek, u. p. H.-Füzes-Gyarmat, Hontmegye. SZULYOVSZKY AURÉL

**Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.**

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik közvényenél, oszónál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; f ő r a k t á r: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebb-bérbétkü utánzat van forgalomban.

Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT es. és kir. udvari szállítók.

Magy. kir. dohány, szivar, lópor és kártya-árulás. Első gazdasági és varró-gépek, moszoru-, fa- és érczoporsó raktára.

AZ ARANY KASZÁHOZ.

A Gödöllő m. kir. korona uradalom felügy. alatt álló Borászati szövetkezet palack-borainak elárusítórakata Folyékony arany és ezüst festékek

Kern Testvérek Léván.

Ajánlják dusan berendezett vas-, fűszer-, csemege-, liszt-, festék-, kefekötő árúk, gazdasági- és kerti-magvak, vadászati eszközök, hangszerek, igen finom hurok, varró gépek öt évi jótállás mellett, gazdasági gépek és géprészek. Szerszám: asztalos, bádogos, gépész, lakatos, kovács, kádár, kerégyártó, ács, esztergályos, cipész, házi és gazdaság részére, tengelyek, ekerészek, valódi Fischer-féle reszelők és ráspolyok, lószőr-, Aripuo és tengeri fű, épület- és butorvasalások, finom kávé, cukor, tea, rum, likörök, cognac, fehér és vörös bor, valódi Meidinger-féle és öntött vas kályhákkel felszerelt raktárakat.

Vidéki megrendelések legnagyobb figyelemmel és gyorsan teljesíttetnek, új képes árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

KÖNYVNYOMDA

NYITRAI és TÁRSA

könyvkereskedes, papír, író-és rajzszerek nagy raktára és kölcsönkönyvtár

L É V Á N.

KÖNYVKÖTÉSZEZET

Mindennemű elemi és középiskolai tankönyvek nagy készlete.

Bármely felekezethez tartozó vallástani könyvek.

Ima és ajtatóssági könyvek.

FÖLDGÖMBÖK
TELLURIUMOK,
ATLASZOK,
FALI ISKOLAI
TÉRKÉPEK.

Iskolai berendezések.

TERMÉSZETTANI
és
TERMÉSZETRAJZI
FALITÁBLÁK
A SZEMLELTETÉSHEZ.

SEGÉDKÖNYVEK.
Szótárak, levelezők.

IRÓPAPIROK
legnagyobb választéka.
Disz levéldobozok.

Rajzszerek
minden válfaja.

A bel- és kül-irodalom kiváló termékei.

FOLYÓIRATOK
IFJUSÁGI IRATOK
JOGI ÉS
GAZDASÁGI IRODALOM.
ZENEMŰVEK.